

RYCYK GINĄCY SYMBOL MOKRADEŁ

Tokujące wiosną rycyki dawniej były częstym widokiem i ważnym elementem krajobrazu nadwarciańskich podmokłych łąk. Dziś pozostała ich zaledwie garstka.

Na przestrzeni lat liczebność rycyka w Wielkopolsce zmniejszyła się o ponad 90%. Zmiana naturalnego reżimu hydrologicznego rzek, prace melioracyjne, zmiana użytkowania łąk i pastwisk oraz wzrost presji drapieżników niszczących łągi to główne przyczyny jego wymierania.

Wspólnymi siłami możemy sprawić, by melodyjny śpiew rycyka rozbrzmiewał nadal, będąc symbolem i świadectwem budzącej się do życia przyrody.

Właśnie dlatego w 2022 roku wspólnie z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowiliśmy podjąć się realizacji projektu czynnej ochrony rycyka na nadwarciańskich łąkach, połączonego z edukacją ekologiczną społeczeństwa.

Obszar Nadwarciańskiego Parku Krajobrazowego uznano za jedną z **7 najwartościowszych ostoi ptaków wodnych i błotnych w Polsce** oraz zakwalifikowano go do najcenniejszych ornitologicznych obszarów Europy. W 1995 międzynarodowa organizacja BirdLife International nadała mu rangę ogólnoswiatową – **Globally Important Bird Area**. Koncentracje ptaków wodno-błotnych liczyły w tych miejscach nawet po kilkadziesiąt tysięcy osobników. Ptasi spektakl opiewał w bogactwo siewkowców - czajki, rycyka, blaszkodziobych - podgorzałki, płaskonosy, łabędzi krzykliwych i tysięcy gęsi: gęgawy, zbożowej i białoczelnej. W parku stwierdzano ponad 230 gatunków, z czego ponad 150 odbywało tu swoje lęgi. Niestety w dobie zmian klimatycznych, deficytu wody, poprzedzonych niewłaściwymi melioracjami i zabiegami agrotechnicznymi oraz intensyfikacją rolnictwa - obraz dawnych ptasich łąk pozostał historią.

Bez pomocy człowieka populacje niektórych gatunków mogą się już nie odbudować, w tym symbolu tego miejsca - rycyka.

CELE

NAUKOWE

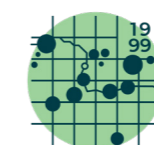
RATOWANIE OSTATNICH PAR RYCYKÓW PRZED WYGINIĘCIEM, MONITORING PAR LĘGOWYCH, MONITOROWANIE NIEKORZYSTNYCH ZMIAN W ŚRODOWISKU.

EDUKACYJNE

PODNOSZENIE ŚWIADOMOŚCI EKOLOGICZNEJ SPOŁECZEŃSTWA (ZARÓWNO DZIECI, MŁODZIEŻY, JAK I DOROSŁYCH) O ROLI I ZNACZENIU STARORZECZY W ZACHOWANIU UNIKATOWYCH DLA DŁIN RZECZNYCH GATUNKÓW ROŚLIN I ZWIERZĄT.

SPOŁECZNE

ZMIANA POSTRZEGANIA CHRONIONYCH SIĘDLISK PRZEZ ROLNIKÓW I WŁAŚCICIELI GRUNTÓW ORAZ WŁAŚCIWE GOSPODAROWANIE ŁĄKAMI (DOSTOSOWANIE TERMINÓW I SPOSOBU POKOSU DO BIOLOGII GATUNKÓW CHRONIONYCH I POTRZEB ICH OCHRONY).

Zespół Parków
Krajobrazowych
Województwa Wielkopolskiego